

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi
Tel : +0232 213332
Fax :+0232 219899
e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR. DGc378/08.06.2012

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. "X" S.R.L. IAȘI

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub
nr. aif/.../11.04.2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, prin adresa nr. AIF ... din 13.04.2012, înregistrată la instituția noastră sub nr. dg/... din 18.04.2012, a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul aceleiași instituții cu privire la contestația nr. aif/... din 11.04.2012 formulată de **S.C. " X" S.R.L.** cu sediul în Iași, str. Petru Movilă nr.52A, et.2, județul Iași, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Iași sub nr. J22-..., cod unic de înregistrare RO ..., prin administrator judiciar "Y Iași S.P.R.L."

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere nr. AIF ... din 19.03.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală parțială nr. AIF ... din 19.03.2012.

Suma contestată este în valoare totală de **X lei** și reprezintă:

- s lei - impozit pe profit;
- s lei - accesorii aferente impozitului pe profit;
- s lei - taxa pe valoarea adăugată;
- s lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este semnată de către administratorul judiciar al **S.C. "X" S.R.L. IAȘI**, respectiv Societatea profesională de practicieni în insolvență "Y Iași S.P.R.L." și poartă amprenta ștampilei acesteia, în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării actului administrativ fiscal atacat, în data de 21.03.2012, cu adresa nr. ... din

19.03.2012, prin semnarea și ștampilarea acesteia de către dl. B, delegatul administratorului judiciar al **S.C. "X" S.R.L. IAȘI**, și data depunerii contestației, 11.04.2012, aceasta fiind înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr.aif/....

Contestația este însoțită de Referatul nr. AIF - ... din 13.04.2012 privind propunerea de soluționare a contestației, semnat de conducătorul organului care a încheiat actul atacat, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin care propune respingerea în totalitate a contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L. IAȘI**.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art. 207 alin.(1) și art. 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. "X" S.R.L. IAȘI, prin administratorul judiciar Societatea profesională de practicieni în insolvență "Y Iași S.P.R.L.", contestă obligațiile fiscale stabilite în sarcina sa prin Decizia de impunere nr. AIF ... din 19.03.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. AIF ... din 19.03.2012 reprezentând:

- s lei - impozit pe profit;
- s lei - accesorii aferente impozitului pe profit;
- s lei - taxa pe valoarea adăugată;
- s lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată,

motivând în susținerea cauzei următoarele:

1. Referitor la diferența de impozit pe profit în sumă de s lei și la accesorii aferente în sumă totală de s lei, stabilite pentru perioada 12.05.2005 – 31.12.2008, societatea contestatoare consideră că nu îi sunt imputabile motivele pentru care organele de inspecție fiscală au considerat nedeductibile din punct de vedere fiscal la calculul profitului impozabil a contravalorii facturilor privind achiziția de marfă de la S.C. M S.R.L., Prahova și de la S.C. Z S.R.L. Prahova, respectiv faptul că, urmarea controalelor încrucișate efectuate au constatat că cele două societăți sunt societăți cu comportament tip „fantomă”. Aceasta deoarece, la data la care a achiziționat marfă de la societățile respective, ele existau și își declarau activitatea, conform informațiilor preluate de pe „ ... site-urile publice anaf, mfinanțe și onrc.”,

contravaloarea mărfii a fost achitată prin diferite modalități de plată, aproape în totalitate prin bancă, iar documentele au fost înregistrate în evidența contabilă cu respectarea dispozițiilor art.6 alin.(1) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Normelor generale privind documentele justificative, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1850/2004, precum și dispozițiile art.21 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Societatea contestatoare mai susține că este nelegal să se considere că aceste societăți sunt de tip "fantomă" doar pentru faptul că nu s-au putut găsi după 12 luni de la derularea relației comerciale cu acestea și că au fost propuse pentru includerea în lista contribuabililor inactivi în anul 2010.

Consideră că, fără a motiva temeinic în fapt și în drept, organele de inspecție fiscală au considerat că facturile fiscale emise de către cele două societăți, înregistrate în anul 2008, nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, în condițiile în care acestea au fost întocmite, înregistrate și plătite ca și cele aferente relațiilor și cu ceilalți parteneri din anul 2008.

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de s lei și la accesoriile aferente în sumă totală de s lei, societatea contestatoare consideră că organele de inspecție fiscală, în mod netemeinic și nelegal, susțin la pagina 18 din raport și paginile 18-20 din decizie faptul că societatea a dedus TVA de pe facturi care nu dețin calitatea de document justificativ întrucât la rubrica "cumpărător" nu sunt înscrise elementele de identificare obligatorii pentru exercitarea dreptului de deducere. Susține faptul că toate aceste facturi "... au înscrise la rubrica cumpărător toate mențiunile prevăzute de art.155 referitor la date client, inclusive adresa Beneficiarului și anume localitatea Iași, fără a fi trecută strada și nr. acesteia."

Mai susține faptul că, în conformitate cu prevederile art.151² alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu datorează TVA-ul stabilit suplimentar, deoarece a achitat furnizorului inclusiv taxa pe valoarea adăugată.

Ca urmare, solicită ca organele de inspecție fiscală să emită o nouă decizie de impunere cu o nouă bază de impozitare corespunzătoare realității faptice din evidența S.C. "X" S.R.L. IAȘI.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală, urmarea inspecției fiscale efectuate la S.C. "X" S.R.L. IAȘI pentru perioada 12.05.2005 - 30.06.2009 au constatat

faptul că aceasta a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli și a dedus taxa pe valoarea adăugată în baza facturilor care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ și, în plus, o parte din acestea au fost emise de societăți comerciale cu un comportament fiscal suspect, respectiv: S.C. F S.R.L. jud. Prahova, S.C. M S.R.L. jud. Prahova și S.C. A S.R.L. jud. Alba, fiind astfel încălcate prevederile art.6 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art.19, art. 21 alin.(4) lit. f), art.146 alin.(1) lit.a) și ale art.155 alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Ca urmare, prin Decizia de impunere nr. AIF ... din 19.03.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. AIF ... din 19.03.2012, au stabilit în sarcina societății verificate diferența de impozit pe profit în sumă de s lei pentru perioada 12.05.2005 – 31.12.2008 și accesorii aferente calculate pentru perioada 26.07.2008 – 27.02.2012 în sumă de ... lei, precum și diferența suplimentară de taxă pe valoarea adăugată în sumă de ... lei pentru perioada 01.10.2006 – 30.06.2009 și accesorii aferente calculate pentru perioada 01.10.2006 – 27.02.2012 în sumă de ... lei.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare se rețin următoarele:

1. Referitor la diferența de impozit pe profit în sumă de s lei și la accesoriile aferente în sumă de s lei, cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța dacă, legal, organele de inspecție fiscală au stabilit aceste obligații de plată în sarcina S.C. "X" S.R.L. IAȘI, în condițiile în care aceasta a înregistrat pe cheltuieli deductibile contravaloarea facturilor privind achiziția de marfă emise de către S.C. F S.R.L. jud. Prahova, S.C. M S.R.L. jud. Prahova care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ de înregistrare în contabilitate.

În fapt, potrivit constatărilor menționate la pagina 16 din Raportul de inspecție fiscală nr. AIF 5592 din 19.03.2012, **S.C. "X" S.R.L. IAȘI** a înregistrat în evidența contabilă, în anul 2008, cheltuieli de exploatare în valoare totală de s lei, în baza facturilor emise de S.C. F S.R.L. jud. Prahova și S.C. M S.R.L. jud. Prahova prezentate în anexa 45 la raport, facturi care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ.

Totodată, prin adresele nr.C/11255 din 14.09.2009 și nr.C/11247 din 14.09.2009, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală au solicitat Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Prahova efectuarea de control încrucișat la S.C. F S.R.L. jud. Prahova și la S.C. M S.R.L. jud. Prahova „... în vederea stabilirii realității și legalității achizițiilor efectuate în perioada iunie 2007 – mai 2009, a înregistrării în evidența contabilă și fiscală a facturilor emise de furnizori, a provenienței mărfurilor respective precum și a documentelor care au stat la baza întocmirii facturilor de livrare ...”.

Referitor la societățile menționate mai sus, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Prahova comunică prin adresele nr... și prin adresa nr...., ambele din data de 10.08.2010, înregistrate la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală în data de 16.08.2010 sub nr. AIF/15933 și respectiv sub nr.AIF/..., următoarele:

- ambele societăți au fost propuse pentru a fi incluse în lista contribuabililor inactivi,

- deoarece, nu au fost identificați asociații acestora și nu s-a prezentat evidența financiar-contabilă, s-au întocmit sesizări penale conform art.4 din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, afirmând faptul că aceste societăți au comportament de societăți de tip „fantomă”.

Ca urmare, invocând ca temei de drept prevederile art.6 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art.19 și ale art. 21 alin.(4) lit. f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au considerat nedeductibilă din punct de vedere fiscal la calculul profitului impozabil suma totală de S lei, stabilind în consecință diferența de impozit pe profit în sumă de s lei.

S.C. "X" S.R.L. IAȘI, prin administratorul judiciar Societatea profesională de practicieni în insolvență “Management Reorganizare Lichidare Iași S.P.R.L.”, contestă această obligație de plată susținând că, fără a motiva temeinic în fapt și în drept, organele de inspecție fiscală au considerat că facturile fiscale emise de către S.C. F S.R.L. jud. Prahova și S.C. M S.R.L. jud. Prahova nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, în condițiile în care *“Facturile la care fac referire organele de control fiscal și anume cele din anexa 47, au înscrise la rubrica cumpărător toate mențiunile prevăzute de art.155 alin.5 de la lit.f) referitor la date beneficiar, inclusiv adresa Beneficiarului fiind trecută pe toate aceste facturi localitatea,*

fără a fi trecută strada și nr. acesteia.” și că acestea au fost întocmite, înregistrate și plătite ca și cele aferente relațiilor și cu ceilalți parteneri din anul 2008.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se dispune:

“(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”,

coroborate cu cele ale pct.12. , ale art.19, din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

“Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementarilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.”,

precum și prevederile art. 21 alin. (1) și alin. (4) lit. f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora,

“(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

“(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

[...]

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;

[...].”

De asemenea, speței îi sunt aplicabile și prevederile art.6 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora,

“(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care

stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.”

Totodată la pct. 44 , ale art.21, din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

“Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.”

Prin urmare, pentru a fi deductibile la calculul profitului impozabil, cheltuielile trebuie să fie efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, să aibă la bază documente justificative, prin care să se ateste operațiuni efective de intrare în gestiune a bunurilor.

În speță sunt aplicabile și prevederile Normelor metodologice de întocmire și utilizare a registrelor și formularelor comune pe economie privind activitatea financiară și contabilă, aprobate prin Ordinul Ministrului Economiei și Finanțelor nr.1850/2004 privind registrele și formularele financiar-contabile, care la punctul 2 din anexa nr. 1 - prevăd următoarele:

"2. [...] Documentele care stau la baza înregistrărilor în contabilitate pot dobândi calitatea de document justificativ numai în condițiile în care furnizează toate informațiile prevăzute de normele legale în vigoare".

La art.2 alin.(1) din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.226/2006 privind utilizarea unor formulare financiar-contabile de către persoanele prevăzute la art.1 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stipulează că,

"Începând cu data de 1 ianuarie 2007, conținutul minimal obligatoriu pentru formularul de factură este cel prevăzut la art. 155 alin. (5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul fiscal",

iar art.155 alin.(5) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stipulează următoarele:

„(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

[...]

f) numele și adresa cumpărătorului, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care cumpărătorul este înregistrat, conform art. 153, precum și adresa exactă a locului în care au fost transferate bunurile, în cazul livrărilor intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. d); [...]".

Din textele de lege menționate mai sus, în vigoare la data înregistrării facturilor menționate în anexa nr. 45 la Raportul de inspecție fiscală nr. AIF 5592 din 19.03.2012, se reține că, se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil, cheltuielile care sunt înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar documentele care stau la baza înregistrărilor în contabilitate pot dobândi calitatea de document justificativ numai în condițiile în care furnizează toate informațiile prevăzute de normele legale în vigoare, rezultând că acestea trebuie să cuprindă o serie de informații obligatorii ce sunt prevăzute la art.155 alin.(5) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție – secțiunile Unite, prin Decizia nr. V din 15 ianuarie 2007 cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 21 alin. (4) lit. f) și ale art. 145 alin. (8) lit. a) și b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și ale art. 6 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, decide că: „ ... **nu se poate diminua baza impozabilă la calcularea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute în dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii ...”**.

Potrivit constatărilor organelor de inspecție fiscală, societatea a considerat ca fiind deductibile la determinarea profitului impozabil cheltuielile în sumă totală de s lei înregistrate în baza facturilor emise de S.C. F S.R.L. jud. Prahova și de S.C. M S.R.L. jud. Prahova, menționate în anexa nr. 45 la Raportul de inspecție fiscală nr. AIF ... din 19.03.2012 care nu au fost completate cu toate elementele prevăzute de formular (adresa completă a cumpărătorului).

Urmare celor redat mai sus, rezultă că în mod corect organele de inspecție fiscală au considerat că nu sunt deductibile la determinarea profitului impozabil cheltuielile în sumă totală de s lei înregistrate în baza facturilor care nu pot dobândi calitatea de document justificativ, astfel că, legal, au stabilit diferența de impozit pe profit în sumă de s lei, drept pentru care urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată, contestația pentru acest capăt de cerere.

Referitor la accesoriile în sumă totală de s lei aferente diferenței de impozit pe profit în sumă de s lei, stabilite în anexa nr.46 la Raportul de inspecție fiscală nr. AIF ... din 19.03.2012, având în

vedere faptul că stabilirea de accesorii reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, precum și faptul că societatea nu contestă modul de calcul al accesoriilor, iar în ceea ce privește diferența de impozit pe profit contestată în sumă de s lei, s-a respins contestația, ca neîntemeiată, potrivit principiului de drept **”accesoriul urmează principalul”**, urmează a se respinge contestația, ca neîntemeiată și pentru accesoriile în sumă de s lei aferente debitului.

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de s lei și la accesoriile aferente în sumă de s lei, cauza supusă soluționării este dacă, legal, organele de inspecție fiscală au stabilit această obligație de plată, în condițiile în care societatea contestatoare a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de mărfuri efectuate în baza unor facturi fiscale care nu îndeplinesc condițiile unor documente justificative legale pentru exercitarea dreptului de deducere.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că, în perioada 01.10.2006 – 30.06.2009, **S.C. ”X” S.R.L. IAȘI** a achiziționat mărfuri în baza unor facturi fiscale, centralizate în anexa nr.47 la Raportul de inspecție fiscală nr. AIF ... din 19.03.2012, care nu îndeplinesc condițiile unor documente justificative legale, conform prevederilor art.155 alin. (5) lit. f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, prin adresele nr.C/11255 din 14.09.2009 și nr.C/11247 din 14.09.2009, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală au solicitat Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Prahova efectuarea de control încrucișat la S.C. F S.R.L. jud. Prahova și la S.C. M S.R.L. jud. Prahova „... *în vederea stabilirii realității și legalității achizițiilor efectuate în perioada iunie 2007 – mai 2009, a înregistrării în evidența contabilă și fiscală a facturilor emise de furnizori, a provenienței mărfurilor respective precum și a documentelor care au stat la baza întocmirii facturilor de livrare ...*”.

Referitor la societățile menționate mai sus, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Prahova comunică prin adresele nr.... și prin adresa nr...., ambele din data de 10.08.2010, înregistrate la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală în data de 16.08.2010 sub nr. AIF/15933 și respectiv sub nr.AIF/..., următoarele:

- ambele societăți au fost propuse pentru a fi incluse în lista contribuabililor inactivi,

- deoarece, nu au fost identificați asociații acestora și nu s-a prezentat evidența financiar-contabilă, s-au întocmit sesizări penale conform art.4 din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, afirmând faptul că aceste societăți au comportament de societăți de tip „fantomă”.

Ca urmare, nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de s lei.

Prin contestația formulată, societatea argumentează că, *“Facturile la care fac referire organele de control fiscal și anume cele din anexa 47, au înscrise la rubrica cumpărător toate mențiunile prevăzute de art.155 alin.5 de la lit.f) referitor la date beneficiar, inclusiv adresa Beneficiarului fiind trecută pe toate aceste facturi localitatea, fără a fi trecută strada și nr. acesteia.”*, considerând că, nelegal, organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere pentru suma de 1.221.537 lei.

În drept, potrivit prevederilor art. 146 alin (1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

„(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);”,

iar prin prevederile pct.46 alin. (1), ale art.146, din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, legiuitorul reglementează justificarea deducerii taxei pe valoarea adăugată, astfel:

„Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente în care sunt reflectate livrări de bunuri sau prestări de servicii, inclusiv facturi transmise pe cale electronică în condițiile stabilite la pct. 73, care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. [...].”

Prin urmare, pentru a beneficia de acordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, persoana impozabilă trebuie să justifice exercitarea acestui drept în baza exemplarului original al facturii, care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin. (5) din

Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

“Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

[...]

f) numele și adresa cumpărătorului, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care cumpărătorul este înregistrat, conform art. 153, precum și adresa exactă a locului în care au fost transferate bunurile, în cazul livrărilor intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. d); [...].”

Totodată, conform prevederilor art.1 alin. (1) din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.226 din 27 decembrie 2006 privind utilizarea unor formulare financiar-contabile de către persoanele prevăzute la art. 1 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

“Începând cu data de 1 ianuarie 2007, conținutul minimal obligatoriu pentru formularul de factură este cel prevăzut la art. 155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul fiscal.”

Înalta Curte de Casație și Justiție – secțiunile Unite, prin Decizia nr. V din 15 ianuarie 2007 cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 21 alin. (4) lit. f) și ale art. 145 alin. (8) lit. a) și b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și ale art. 6 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, decide că: **„Taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă [...] în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea TVA.”**

Față de cele prezentate, se reține faptul că legiuitorul a condiționat exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată din facturile de achiziții în folosul operațiunilor sale taxabile, de completarea informațiilor obligatorii din facturi, rezultând astfel că, o primă condiție pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în facturile de achiziție este ca societatea să justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii de către contribuabilii înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată.

De asemenea, cumpărătorul are obligația de a înregistra în contabilitate facturile, în original, care să conțină toate datele prevăzute a fi completate în mod obligatoriu și de a verifica întocmirea corectă a acestora.

Din analiza documentelor aflate în copie la dosarul cauzei rezultă faptul că aceste facturi nu conțin adresa completă a

cumpărătorului, fiind menționată doar localitatea, fără stradă și număr, așa cum de altfel recunoaște și societatea contestatoare.

Astfel, potrivit documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că societatea contestatoare a dedus taxa pe valoarea adăugată din facturile prezentate în anexa nr. 47 la Raportul de inspecție fiscală nr. AIF ... din 19.03.2012 fără ca furnizorul să fi înscris în acestea adresa completă a cumpărătorului, având înscris doar „Iași”, fiind astfel încălcate prevederile legale redate mai sus cu privire la dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

Se reține faptul că **S.C. "X" S.R.L. IAȘI** avea obligația justificării dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată cu facturile deținute în original și care trebuie să cuprindă în mod obligatoriu și adresa completă a cumpărătorului.

De altfel, este obligația persoanei impozabile care solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea dreptului de deducere prevăzute de Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, fie ele și formale.

De subliniat și faptul că în timpul desfășurării inspecției fiscale societatea contestatoare avea posibilitatea să completeze informațiile care lipsesc din facturile respective în conformitate cu prevederile punctului 81¹. alin. (2), ale art.159, din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, unde se precizează:

„Organele de control fiscal vor permite deducerea taxei pe valoarea adăugată în cazul în care documentele controlate aferente achizițiilor nu conțin toate informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal sau/și acestea sunt incorecte, dacă pe perioada desfășurării controlului documentele respective vor fi corectate în conformitate cu art. 159 din Codul fiscal.”

Totodată, se mai reține faptul că, o parte din facturile în baza cărora s-a dedus taxa pe valoarea adăugată au fost emise de societăți comerciale cu un „comportament fiscal suspect”, respectiv: S.C. F S.R.L. jud. Prahova, S.C. M S.R.L. jud. Prahova și S.C. A S.R.L. jud. Alba, acestea având întocmite sesizări penale conform art.4 din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere faptul că, așa cum s-a arătat mai sus, există o multitudine de reglementări legale care vizează obligativitatea existenței informațiilor înscrise în facturile respective, inclusiv a adresei complete a cumpărătorului, astfel că nu sunt întocmite potrivit dispozițiilor legale în vigoare, urmează a se respinge contestația

formulată de **S.C. "X" S.R.L. IAȘI**, ca neîntemeiată, pentru suma totală de s lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

În ceea ce privește afirmația societății contestatoare potrivit căreia aceasta nu datorează taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar deoarece a achitat furnizorului inclusiv taxa pe valoarea adăugată în conformitate cu prevederile art. 151² alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează că:

“Prin derogare de la prevederile alin. (1), dacă beneficiarul dovedește achitarea taxei către persoana obligată la plata taxei, nu mai este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei.”, se rețin următoarele aspecte:

La alin.(1) al art. 151² din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se dispune:

“Beneficiarul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este furnizorul sau prestatorul, conform art. 150 alin. (1), dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (5):

[...]

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce privește una dintre următoarele informații: denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante,[...]”, iar la art.150 alin. (1) se dispune:

“Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu, este persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii, cu excepția cazurilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform alin. (2) - (6) și art. 160.”

respectiv în cazul în care livrarea de bunuri/prestarea de servicii este realizată de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri/prestări de servicii pe teritoriul României.

Prevederile legale invocate de către societatea contestatoare reglementează situațiile în care beneficiarul este obligat la plata taxei pe valoarea adăugată în locul furnizorului și nicidecum cazul în care un furnizor din România nu întocmește corect documente de livrare a mărfurilor.

Ca urmare, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației motivația societății deoarece, în situația dată, organele de inspecție fiscală nu au stabilit obligația de plată privind taxa pe valoarea aferentă livrării bunurilor, ci acestea nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor achiziționate de societatea contestatoare în baza facturilor care nu îndeplinesc

calitatea de document justificativ pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei.

Referitor la accesoriile în sumă totală de s lei aferente diferenței de taxă pe valoarea adăugată în sumă de s lei, stabilite în anexa nr. ... la Raportul de inspecție fiscală nr. AIF ... din 19.03.2012, având în vedere faptul că stabilirea de accesorii reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, precum și faptul că societatea nu contestă modul de calcul al accesoriilor, iar în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată contestată în sumă de s lei, s-a respins contestația, ca neîntemeiată, potrivit principiului de drept **"accesoriul urmează principalul"**, urmează a se respinge contestația, ca neîntemeiată și pentru accesoriile în sumă de s lei aferente debitului.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 210 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE:

Art.1 Respingerea contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L. IAȘI**, ca neîntemeiată, pentru suma totală de **s lei**, reprezentând:

- s lei - impozit pe profit;
- s lei - accesorii aferente impozitului pe profit;
- s lei - taxa pe valoarea adăugată;
- s lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art.2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art.210 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul cailor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.

DIRECTOR EXECUTIV,

**ȘEF SERVICIU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII,**

Întocmit,
consilier superior

4ex/06.06.2012